

ואמר לי: תגיד לי מה אעשה בבתי אבות-שהיה לילדים ספרדים שבאו ממשפחות במצבים קשים-שהם יהיו מרוצים, אולי תיעץ לי בתור ספרדי, אמרתי לו, ברשות הרב אומר לו, איך אפשר שילד במושגים של ילד, יהיה מרוצה אם לא תהיה לו אוירה חמה כמו הבית שהיה לו לכן כדאי שיבא אדם מבוגר מעדת הספרדים וישיר אתם ניגונים ספרדיים שיש במסורת משפחתם וגם צריך שכל ילד יהיה לו אוכל בסגנון שיזכיר לו את ביתו ועדתו, בעיקר אצל הספרדים שרגילים שאמותיהם משקיעות הרבה בסוגי מאכל לכל עדה, מיד אורו פניו של הרב מפונבז', ואמר "אכן אתה צודק"... "ישר כח".

האדמו"ר ה"בית ישראל" מגור זצ"ל ^{אוצר החכמה}

וידום אהרון

קבוצת בחורים חשובים מישיבת "פורת יוסף" זכתה לקירבה רבה וחמה מהגאון הקדוש האדמו"ר רבי ישראל אלתר מגור זצ"ל בעל ה"בית ישראל", רבינו זצ"ל סיפר שהכירו עוד, מיד כשעלה ארי מבבל ריש גלותא דפולין הגאון הקדוש בעל האימרי אמת מגור זצ"ל, בהמלטו בניסים גלויים מהתופת הנאצית, כשהוא מוקף בשלושת בניו הקדושים: רבי ישראל-שהיה אח"כ ממלא מקומו, רבי שמחה בונים - שכיהן אחרי רבי ישראל בעל הלב שמחה, ורבי פנחס מנחם - שהמשיך את השושלת אחרי רבי שמחה בונים, בעל הפני מנחם כשחלק ממשפחתו נעקרו על קידוש ה'.

בסיום המלחמה הוברר סופית, כי הרבנית אשת הבית ישראל, בנו יחידו מחמל נפשו העילוי יהודה אריה, בתו חתנו ונכדתו, נשארו בניא ההריגה ולא הצליחו להמלט בגזירת ה', וסיפר רבינו זצ"ל:

"צערו של הבית ישראל היה נורא, מראהו היה מבהיל, אך למרות הכל הקפיד באופן עקרוני שלא לדבר אף מילה בנושא זה, וידום אהרון כפשוטו, כל ימי שאבתי חיזוק בימים הקשים שעברו עלי, מזכרון תמונת הבית ישראל בצערו הנורא כשהוא שותק".

וסיפר רבינו זצ"ל דבר נורא ששמע מעד ראייה: שכאותה שנה בחג הפסח בליל הסדר כשהגיעו לאכילת המרור השתנו לפתע פניו של הבית ישראל והוא זעק בקול מר ונגש: "מרור זה שאנו אוכלים על שום מה?" והיה המקום לחרדת אלוקים....

בהסתלקות האמרי אמת

רבינו זצ"ל היה נוכח בבית האמרי אמת בחג השבועות תש"ח כשמצבו הלך והדרדר, ורק ברגעים האחרונים שלפני הפטירה, הורה לו אחד המשמשים בקודש לצאת משם, ורבינו זצ"ל סיפר שעמד בחוץ, וראה, איך בן הזקונים האדמו"ר הפני מנחם, עומד וזועק מרה בזעקות שבר איזמות על השריפה אשר שרף ה' בהסתלקות האמרי אמת זצ"ל.

אין דומה לרבי אליהו

אומנם קרוב לקודש פנימה הכניסו ידידו הגאון רבי עזרא שעיו זצ"ל שאחר כך נתמנה לכהן כר"מ בישיבת פורת יוסף, ואכן הוא קירב מאוד את רבינו זצ"ל והעריכו, עדות נאמנה שמענו [ואי אפשר לפרטה], שפעם אחת אמר מישהו להבית ישראל כי רבי אליהו שרים הוא כמו פלוני, נענה האדמו"ר ואמר "רבי אליהו אין דומה לו, הוא מיוחד"...

בחביבות אל הקודש פנימה

ר' משה שמול יבדלח"א מספר כי הבית ישראל היה שואל את רבינו זצ"ל בנעימות "מה שלומך", וסותר בחביבות על לחיו, פעם נתעוררה שאלה דחופה בבית מדרשו של רבינו זצ"ל - בתחילת דרכו בתל-אביב-, היות ושניים מן הבחורים נשלחו מטעם הקהילה היהודית בטורקיה, לבא לכאן ללמוד ואחרי שנתיים לחזור לכהן שם ככלי קודש, אומנם לרבינו זצ"ל היה נראה שחבל שיפסיקו ללמוד כראוי ולגדול בתורה, ונסע עמם להבית ישראל בירושלים, כשהגיעו היה תור גדול, ניגש רבינו אל אחד הגבאים שהכירו ואמר לו "תאמר לרבי, ששרים מפורת יוסף רוצה להכנס", השליח עשה שליחותו ואכן מיד נקרא רבינו זצ"ל אל הקודש פנימה, והבית ישראל קיבלו במאור פנים וחביבות, וענה להם על שאלתם, כי ימשיכו ללמוד בישיבה ויעמדו בקשר עם בני קהלתם וכירכם בחום".

קדושה ונקיות

רבינו זצ"ל הפליא לספר על קדושתו ונקיותו הנוראה, כשפעם ראה את רבינו זצ"ל כשידיו בכיסיו, נגש אליו ואמר לו בעיניים הודרות

"מה אתה מחזיק שם בכיס"...

חסר כאן רק קצת עפר

בפרק הקודם סופר כי הבית ישראל סירב לברך את הרבנית עדינה אם רבינו זצ"ל בשעת חוליה, ואכן הוברר אחר כך שנפטרה כבר, בהמשך לזה סיפר רבינו זצ"ל מעשה נפלא:

"למחרת, נכנס רבי עזרא שעיו להבית ישראל, ואמר לו, יש לרבינו רוח הקודש, בהתכוונ לסיפור עם אימי, ומה היתה תגובת הבית ישראל? סיפר לי רבי עזרא שעיו- בלי גוזמא- קם הרבי ממקומו נשכב על הריצפה, ואמר" ¹²³⁴⁵⁶⁷עזרא, מה חסר כאן? קצת עפר! ואתה מדבר על רוח הקודש? "זהו פלא".

על כ"ק האדמו"ר מגור שליט"א

כשנפטר האדמו"ר הפני מנחם זצ"ל בט"ו אדר תשנ"ו בפתאומיות כרעם ביום בהיר, שהה רבינו זצ"ל בירושלים לצורך טיפול רפואי, ולמרות חולשתו העצומה, התעקש להשתתף זמן מועט לפחות בהלוויתו, לאחר השבעה סיפר לו בנו, שנתמנה הגה"צ רבי יעקב אריה אלתר שליט"א בן האדמו"ר הלכ שמחה זצ"ל, להמשיך את שושלת גור, נענה רבינו ברגש רב:

"אני זוכר היטב, איך רבי יעקב בבחרותו ובצעירותו, הבית ישראל קירבו וחיבבו מאוד, והיה קורא לו "ר' יענקל'ה הרבי", והיה ניכר מאוד שמחנכו לעתיד להנהיג עדה"

והוסיף רבינו זצ"ל :

"חכם בן ציון ה' ירפאהו ויחוקהו אמר לי פעם: "רבי יעקב הוא קדוש, הוא קדוש"..."

- כשכוונתו להגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, שעוד היה אז בין החיים והביע בפני רבינו זצ"ל את הערכתו הגדולה ליבדלח"א כ"ק האדמו"ר מגור שליט"א.

הגאון רבי נתן סאלם זצ"ל

יצחק חסמון

עומק מידת הדין

רבינו זצ"ל זכה לראות את הגאון הצדיק רבי נתן סאלם זצ"ל מרבני הישיבה, ישיבת המקובלים שבישיבה, שהיה גיסו של מרן ראש הישיבה רבי עזרא עטייה, בהקשר אליו היה מספר רבינו זצ"ל סיפור נורא הוד:

הרב יצחק חסמון "הגאון הקדוש רבי יוסף ידיד הלוי זצוק"ל מגדולי חכמי ומקובלי ירושלים ומח"ס ימי יוסף, היה קשור מאוד עם תלמידו הנאמן הגאון רבי נתן סאלם, ולרבי נתן היה צער רב כי עדין לא נפקד בבנים זמן רב, סמוך לפטירתו הבטיח רבי יוסף לרבי נתן שישתדל עבורו בשמיים, שיפקדוהו בבן, וכן שיבא אליו בחלום להודיעו מה נעשה איתו למעלה ומה פעל עבורו, ואכן אחרי זמן קצר בא רבי יוסף בחלום לרבי נתן ואמר לו "אי אפשר לתאר מה זה עומק הדין, היו לי מליצי יושר רבים, ובא אחד וקיטרג שהייתי באמצע הלימוד בצהריים נח כדי להחליף כת, הנחתי את הראש על היד וספרתי עד עשר וקמתי ללמוד - זו היתה כל המנוחה, אומנם היה בכוחי לספור גם עד תשע ולקום, אם כן באופן קבוע ישנתי זמן מיותר, ופסקו שאצטרך להתייסר זמן מסויים עבור זה, אומנם כשבאו להכניסני לשם, באו כל הספרים הרבים שבהם למדתי כל החיים, נערמו לערימה וחסמו את כל הכניסות לשם..."

ואמר רבינו זצ"ל שהם דברים נשגבים מהבנה צריך רק ללמוד מזה עומק הדין למעלה, ואמנם רבי יוסף בישר לרבי נתן שפעל עבורו שיוולד לו בן בקרוב, והוא יכדלח"א הגאון רבי אברהם סלים שליט"א, ראש ישיבת "מאור התורה" בירושלים.